

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษา พิธีกรรมศพของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคติความเชื่อและพิธีกรรมศพของคนจีนเดิ๋ว ก่อนอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี ศึกษารูปแบบของพิธีกรรมศพของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรี และศึกษาปัจจัยของ การเปลี่ยนแปลงและการผสมผสานทางวัฒนธรรมในการจัดพิธีกรรมศพของคนไทยเชื้อสายจีน ในจังหวัดชลบุรี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกผลการศึกษาที่ได้ ผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

คนจีนที่อพยพเข้าสู่เมืองไทยในอดีตส่วนมากเกิดจากความอดอยากเรื้อรังแม่น และความ ยุ่งยากในประเทศจีนในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นปัจจัยหลักดัน ให้ชาวจีนย้ายกันอพยพไปแสวงหาแหล่งทำมาหากินภายนอกประเทศไทยเพื่อความอยู่รอด ประกอบ กับมีการเดินเรือกลไฟจากประเทศไทยตอนใต้มายังประเทศไทยเป็นประจำ เมื่อการเดินทางสะดวก ขึ้นจึงเปิดโอกาสให้ชาวจีนเข้ามาทำมาหากินในประเทศไทย และประเทศไทยเป็นเครื่องหมาย ให้เป็นจำนวนมาก เมื่อเข้ามาตั้งรกรากถาวรฐานในเมืองไทยแล้ว ความขยันหมั่นเพียรและความมานะ พยายามบวกกับการไม่ปิดกันโอกาสของสังคมไทยจึงทำให้ชาวจีนสามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมไทยอย่างสุขสนับสนุน

ชาวจีนที่เข้ามาในระยะเริ่มแรกไม่ใช่ปัญหาของสังคมไทย ในขณะที่คนไทยประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่และรับราชการเป็นบางส่วน คนจีนประกอบอาชีพธุรกิจทุก ประเภท ไม่ว่าจะเป็นค้าขาย อุตสาหกรรม หรือการเงิน และการรับจ้างใช้แรงงาน อาชีพ ทุกประเภทส่วนมากต้องข้องชะอญกับคนจีนจำนวนมาก ชาวจีนส่วนมากจึงอยู่กันหนาแน่นใน กรุงเทพฯ และเขตเมืองต่าง ๆ กระจายไปทั่วประเทศไทยซึ่งรวมทั้งจังหวัดชลบุรีด้วยซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นชาวจีนแต่เชื้อ

คนจีนอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากในช่วงแรกประเทศไทย ไม่มีนโยบายจำกัดสิทธิหรือเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ ต่อคนจีนเลย และยังให้เสรีภาพในการดำเนิน ชีวิตและประกอบอาชีพแก่คนจีนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งคนจีนที่อพยพเข้ามาในระยะแรก เป็นผู้ชายเนื่องจากเป็นตัวแทนของครอบครัวไปแสวงหาโชคในต่างแดนแล้วส่งเงินกลับไป

ข่าวเหลือครอบครัว ทั้งนี้ยังพบว่ามีการพยายามส่งเงินให้ครอบครัวทำการอพยพมาอยู่กับตนที่ประเทศไทยในภายหลัง

รัฐบาลในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นสนับสนุนให้คนจีนอพยพเข้ามายังประเทศไทย
เนื่องจากมีนโยบายขยายการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในราชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 (ระหว่างปี พ.ศ. 2368-2371) นับว่าเป็นยุคแห่งการเปิดโอกาสทางการค้า ทำให้
คนจีนอพยพเข้ามาราช氐อยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่มักตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณ
ชายทะเลของอ่าวไทยซึ่งหนึ่งในนั้นคือจังหวัดชลบุรี ด้วยประกอบด้วยจังหวัดจีนเต็จวันจำนวนมาก
และในกรุงเทพฯ โดยในระยะแรกคนจีนอพยพที่มาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยมักประกอบอาชีพ
ใช้แรงงาน เช่น กรรมกรแบบหาม สามัญรับจ้างซึ่งเป็นอาชีพที่คนไทยถือว่าเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติ
คนไทยนิยมประกอบอาชีพโดยทำการ และเกษตรกรรมมากกว่า และอาศัยจ้างแรงงานจีน
เหล่านี้แทน

ต่อมาด้วยความที่คนจีนมีลักษณะนิสัยขั้นเบื้อง อดทน รู้จักเก็บหอมรอมริบ ประกอบ
กับมีความสามารถทางด้านการค้าขาย เมื่อมีช่องทางทำการค้าจึงทำให้กลุ่มคนจีนเปลี่ยนมาใช้อาชีพ
ค้าขายแทน ส่งผลให้กลุ่มคนจีนได้กลายมาเป็นผู้มีบทบาททางเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ของประเทศไทย
ในเวลาต่อมาเมื่อชาวจีนกลุ่มนี้สามารถตั้งตัวได้แล้ว ได้ส่งเงินกลับไปยังประเทศจีนเพื่อ
ให้ภรรยาและบุตรเดินทางมาตั้งถิ่นฐานด้วยกันในประเทศไทย

การหลั่งไหลเข้ามายังประเทศไทยของคนจีนอพยพมีเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง
จนถึงปลายรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มปรากฏความขัดแย้งระหว่าง
คนไทยกับคนจีน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เนื่องจากคนจีนบางกลุ่มสร้างปัญหา
มีการรวมกลุ่มเรียกร้องสิทธิ และประท้วงการเพิ่มค่าภาษีรัชฎาภิการสำหรับคนต่างด้าวในประเทศไทย
ไทยของรัฐบาลไทย คนไทยไม่พอใจชาวจีน เพราะคิดว่าเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามายกอบโภยคน
จากประเทศไทยเพื่อพวากพ่องของตนเอง ภาพลักษณ์ของคนจีนในสายตาคนไทยมักเป็นไปใน
เชิงลบ โดยมองว่าคนจีนง่าย โง่ เก็บเงิน อดติดกันลำส่งผลให้เกิดความขัดแย้งทางเชื้อชาติขึ้น

การสร้างรัฐชาติของประเทศไทยตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้
สร้างความเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของคนจีนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากพระองค์ไม่ทรง
พอพระทัยที่คนจีนเข้ามามีบทบาทครอบครองเศรษฐกิจของประเทศไทยมากกว่าคนไทย ประกอบกับ
สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศแม่ของกลุ่มคนจีน ให้คนจีนใน
ขณะนั้นเป็นที่หวาดระแวงของรัฐบาลไทย เพราะเกรงว่าคนจีนจะนำลักษณะนิสัย ที่ไม่เป็น
ต้องการของไทยมาเผยแพร่ รวมทั้งกิจกรรมทางเศรษฐกิจสำคัญต่าง ๆ ล้วนเป็นของคนจีน ดังนั้น

รัฐบาลไทยในยุคต่อๆ มาหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จึงมีการกำหนดนโยบายต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อผลบทบาททางเศรษฐกิจของคนจีนขึ้น พร้อมทั้งใช้นโยบายกลืนกลายวัฒนธรรมกับคนจีนเพื่อควบคุมคนจีนและคนไทยเชื้อสายจีน โดยกำหนดให้ต้องเลือกเป็นคนไทยหรือคนจีนได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นเด็กที่เกิดมาต้องใช้นามสกุลและถือสัญชาติไทย มีการควบคุมการตั้งโรงเรียนจีนโดยใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนรายภูมิให้โรงเรียนต้องสอนภาษาไทยด้วย เพื่อให้คนไทยเชื้อสายจีนในรุ่นต่อมาได้รู้จักและซึ้งชันเยาวชนธรรมไทยมากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังกำหนดนโยบายการกลืนกลายทางวัฒนธรรมกับคนจีนในประเทศไทยด้วยการเสนอสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้กับคนจีนที่เปลี่ยนสัญชาติมาเป็นคนไทย ทำให้คนจีนจำนวนมากที่แต่งงานกับคนไทยและตั้งรกรากในประเทศไทย ยอมปรับตัวรับเงื่อนไขต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการอยู่อาศัยและประกอบอาชีพในประเทศไทย

เอกสารลักษณ์ที่เด่นชัดของชาวจีนไม่ว่าจะอพยพไปตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ใดในโลก ก็จะยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อของตนเอาไว้ เนื่องจากชาวจีนมีความเชื่อว่าหากได้ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีแล้วจะสามารถช่วยเหลือให้การดำเนินชีวิตในต่างแดนเกิดความมั่นคง ทั้งร่างกายและจิตใจ และมีบุญบานทนาทสำคัญต่อสังคมในการส่งเสริมความเป็นเชื้อชาติเดียวกัน ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่ชาวจีนและหนึ่งในประเพณีเหล่านี้ก็คือ พิธีกรรมศพ ชาวจีนให้ความสำคัญกับประเพณีการตายโดยเฉพาะพิธีกรรมศพของบุพการี ผู้เป็นบุตรหลานจะต้องจัดขอข่าวศพเพื่อเป็นการแสดงถึงความกตัญญูกตเวทิตา มีความละเอียดซับซ้อนสะท้อนถึงภูมิปัญญาแก่แก่ เดิมไปด้วยสัญลักษณ์ เพื่อให้เกียรติแก่ผู้ตาย และส่งผู้ตายไปยังภพภูมิที่ดี และบุตรหลานที่ยังมีชีวิตอยู่มีความเจริญรุ่งเรือง รักครัวสามัคคีกัน เมื่อชาวจีนอพยพไปอยู่ที่ใดก็นำเอกขนบธรรมเนียมประเพณีของตนไปปฏิบัติ และพิธีกรรมศพเป็นรูปแบบสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความหลากหลาย ศาสตราจารย์โดยทั่วไปแล้วจะมีการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลานและสืบเนื่องกันไปเรื่อยๆ แต่พิธีกรรมศพของชาวจีนในจังหวัดชลบุรีที่แสดงออกมานั้นไม่ได้มีลักษณะที่เป็นของแท้ดังเดิม หากแต่การประกอบพิธีกรรมต่างๆ ได้ลดขั้นตอนของการปฏิบัติตามพิธีกรรมลงไป แสดงว่าความเชื่อทางศาสนาที่เป็นรากฐานของพิธีกรรม และองค์ประกอบของพิธีกรรมได้มีการกลืนกลายบางส่วน โดยได้รับอิทธิพลโดยตรงจากวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นวัฒนธรรมใหญ่ที่ห้อมล้อมวัฒนธรรมจีนอยู่ในเวลาหนึ่ง

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า

ชาวจีนเป็นชนชาติที่ถูกปลูกฝังมาตลอดให้ยึดมั่นถือมั่นในความเชื่อต่างๆ ในต้านทานเรื่องราวของจิตวิญญาณ และเรื่องพื้นบ้านปรัมปราตามประเพณีที่สืบทอดกันมาหลายพันปี ไม่ว่าชาวจีนจะอพยพไปอยู่ที่ใดก็ตามก็จะนำอุปนิสัยประเพณีของตนไปด้วย ความเชื่อของชาวจีน

นั้นมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันและต่อชุมชนของตน บ้างก็เกี่ยวข้องกับเทพเจ้า ความเรียนลับของโญคชาตา โญคลาง ผู้สางทวตา หากจะตัดคำสอนของงี้อี้และปรัชญาของลัทธิเต่าออกไปแล้ว จะเห็นได้ว่าพื้นฐานทางด้านความเชื่อของชาวจีนนั้นเกี่ยวข้องกับความมานะพยายามที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต แสดงความเคารพนับถือต่อผู้ล่วงลับไปแล้ว หรือความวิญญาณต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตน พยายามที่จะแสวงหาความรู้ที่เรียนลับเกี่ยวกับอนาคตของตน ความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ ชาวจีนเชื่อว่าพอกเข้าสามารถจะบรรลุเป้าหมายได้ โดยการแสดงความเคารพนับถือต่องตากายเพื่อให้คนตากยิดความพึงพอใจ และไม่กลับมาหาผู้ที่บังมีชีวิตอยู่ พิธีกรรมเพื่อคนตายจึงมีความสำคัญมากสำหรับคนจีน หรือไม่ก็แสวงหาจุดที่กลมกลืนหรือความถูกต้องในชีวิตประจำวัน หรือハウวิชการต่างๆ ให้เข้าถึงเทพด้าหรือเจ้าทั้งหลาย และการที่ชาวจีนบูชาบรรพบุรุษไม่ได้หมายความว่าชาวจีนเชื่อในความคงอยู่ของวิญญาณเท่านั้นแต่เป็นความเชื่อในแม่ที่ว่าจะเป็นการสืบท่อและให้ความสำคัญแก่สถาบันครอบครัว ด้วยคติที่ว่าพ่อแม่บังมีชีวิตอยู่ก็เสียงคุ้ห่าน เมื่อท่านตายไปแล้วก็ให้ทำพิธีกรรมโดยฝังศพท่านตามประเพณี จากนั้นก็ทำการเซ่นไหว้บูชาในโอกาสหรือเทศกาลต่างๆ การสืบท่อในการปฏิบัติการเซ่นไหว้บูชาเป็นหัวใจหลักที่เน้นและเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเชื่อว่าขณะที่พ่อแม่บังมีชีวิตอยู่ท่านต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยรวมทั้งเงินสำหรับใช้จ่ายด้วย เมื่อท่านตายไปแล้วความต้องการก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม แต่โดยสรุปแล้วความเชื่อต่างๆ ของชาวจีนก็มีการผสมผสานหลักปรัชญาจากศาสนาหลักทั้งสามนั้นก็คือเต้า งี้อี้ และพุทธแบบมหายานเข้าด้วยกันจนกลมกลืนและนำมาปรับใช้ให้เข้ากับชีวิตในแต่ละท้องถิ่น

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัดคุณประสิทธิภาพที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า

พิธีกรรมศพของคนจีนทุกคนเมื่อเสียชีวิตแล้วคนในครอบครัวต้องจัดพิธีกรรมศพให้และต้องฝังเท่านั้น ไม่มีการเผาถ่ายเด็ดขาด ถึงแม้ว่าผู้เสียชีวิตและครอบครัวจะฐานะไม่ดีจนไม่สามารถจะซื้อ ลงศพและที่ดินทำหลุมศพได้ทางสุสานก็จะหาหลุมฝังศพให้ฟรี พิธีทางศาสนา ก็ทำที่บ้าน โรงเจ หรือตามวัดต่างๆ พิธีกรรมและความเชื่อดังเดิมของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรี ได้ดำเนินอยู่และดำเนินไปในช่วงชีวิตของคนจีนอพยพรุ่นแรกๆ ที่อพยพเข้ามาอาชีวอยู่ในจังหวัดชลบุรี ในช่วงเวลาดังกล่าวการดำเนินเอกสารลักษณ์ทางวัฒนธรรมของความเป็นจีนทางด้านความเชื่อและการประกอบพิธีกรรมศพของคนจีน ได้ดำเนินไปควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมและความเชื่อของท้องถิ่น โดยเฉพาะความเชื่อหลักของคนไทยในจังหวัดชลบุรี คือพุทธศาสนาแบบเกรวายและความเชื่อแบบไชยศาสตร์พื้นบ้าน ในขณะเดียวกันเงื่อนไขทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นสังคมเมืองสมัยใหม่ของจังหวัดชลบุรีที่คนจีนได้เข้ามาอยู่อาศัยได้

เป็นเงื่อนไขบีบบังคับให้คนอื่นต้องปรับตัวในการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี และกฎหมายที่ใหม่ ๆ ซึ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับความเป็นผู้พลัดถิ่นที่ไม่อาจปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงเงื่อนไขดังกล่าวได้ ส่งผลให้ความเป็นเจ้าในทางวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อเกิดการผสมผสานและปรับเปลี่ยน ดังปรากฏให้เห็นได้ชัดในกลุ่มลูกจีนหรือคนไทยเชื้อสายจีนที่เกิดในจังหวัดชลบุรีที่มีการจัด พิธีกรรมศพ โดยบางครอบครัวมีการจัดพิธีกรรมศพแบบจีน มีการตั้งศพทำกงเต็กและนิมนต์พระเจ็น มาสาวด ในขณะเดียวกันมีการสรุดสักกับพระสงฆ์ไทยและทำการเผาพะเนแบบวัฒนธรรมไทย หรือบางครอบครัวจัดพิธีกรรมศพแบบวัฒนธรรมไทยอย่างเดียวโดยไม่มีพิธีกรรมแบบจีนเข้ามา ผสมผสาน

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า

พิธีกรรมเป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ที่ถูกกำหนดขึ้นจากความเชื่อไปสู่การปฏิบัติเพื่อ ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่พยายามหาสิ่งรองใจหรือหาคำตอบให้กับเหตุการณ์ที่ไม่ สามารถอธิบายได้ในโลกแห่งความเป็นจริง พิธีกรรมศพเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ ในชุมชน เป็นวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น สภาพสังคมในอดีตกับสภาพสังคมในปัจจุบันมีรูปแบบ ทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน พิธีกรรมศพของสังคมอุดมสมบูรณ์และมีความสัมภาระทาง สังคมและวัฒนธรรมของสังคมในอดีต เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปพิธีกรรมย่อมต้องเปลี่ยนแปลง ไปเพื่อให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของสังคมในปัจจุบัน พิธีกรรมศพของ ชาวจีนก็เช่นกันมีการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลานของชาวจีนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยผ่าน การประกอบพิธีกรรมและสอดแทรกความคิดทางอุดมคติ จาริตประเพณีให้กับครอบครัวชาวจีนรุ่น หลัง อันรวมถึงคนจีนและคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรีด้วย หากแต่มีการเปลี่ยนแปลงไปข้าง ตามบริบทของสังคมในพื้นที่อันได้แก่ มีการเปลี่ยนแปลงและการผสมผสานโดยการแต่งงานและ ลักษณะของครอบครัว ศาสนาและความเชื่อร่วมทั้งการศึกษา แต่หัวใจสำคัญหรือหลักใหญ่ ๆ ใน เรื่องการแสดงความกตัญญูยังคงมีอยู่

จาริตประเพณีเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อประโยชน์ในการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ขณะที่สร้างขึ้นในตอนแรกเนื่องด้วยสภาพแวดล้อมของชีวิตเป็นอย่างหนึ่งซึ่งสอดคล้องเหมาะสม กับประเพณีที่กำหนดขึ้นนั้นคนที่อยู่และทำการตอบสนองกันได้ประโยชน์ตรงตามความประสงค์ และทราบได้ที่สภาพแวดล้อมของชีวิตมิได้เปลี่ยนไปสังคมยังสามารถตอบรับสั่งสอนสมาชิกให้ เข้าใจได้อย่างมีประสิทธิผลสมบูรณ์ ผู้ที่กำหนดสร้างและผู้ร่วมใช้ประเพณีที่สมมติกันขึ้นมา แต่เรกนี้ ไม่มีโอกาสสู้กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในภายหลัง ซึ่งถ้าได้รู้อาจจะเป็นผู้แก้ไข เปลี่ยนแปลงประเพณีที่ตนกำหนดไว้เองด้วยสาเหตุใดๆ ก็ได้ ไม่พิจารณา ด้วยเหตุผลไม่ว่าสภาพแวดล้อมอย่างไรเหมาะสมสอดคล้องกับประเพณีอะไรมีคือกันไว้เพร

ได้ที่อ่าวเป็นประเพณีอย่างนี้อาจเสียประโยชน์ของชีวิตมากกว่าจะได้ประกอบกับปัจจุบันนี้สภาวะแวดล้อมของชีวิตเปลี่ยนแปลงคัวยิทธิพลของมนุษย์และความเริ่มท่องวิทยาศาสตร์การใช้ประเพณีที่ขัดกับสภาพความจำเป็นของชีวิตอาจเป็นการเร่งทำลายมากกว่าจะช่วยสำรองสังคมและหมู่คณะ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัดถูประสงค์ข้อที่ 1 สามารถอภิปรายได้ว่า พิธีกรรมศพของคนจีนเป็นพิธีที่มีวิวัฒนาการมานานมาก ในระยะแรกของพิธีกรรมศพนี้ชาวจีนนำความเชื่อของลัทธิขึ้นมาและลัทธิเต้ามาพสมพسانกัน ก่อรากศิลป์ ลัทธิขึ้นซึ่งสอนให้บุตรหลานมีความกตัญญูต่อบรพบุรุษ ชาวจีนจึงต้องฝังศพเท่านั้นไม่นิยมการเผาศพ เนื่องจาก การฝังศพสามารถจารึกชื่อแข่และคุณความดีของบรรพบุรุษไว้ที่หินแกะสลักหน้าห้องจือ และมีการเขียนป้ายชื่อของบรรพบุรุษไว้กราบไหว้วัชชาที่บ้านอีกด้วย เมื่อครบรอบวันเชิงเมืองบุตรหลานจะต้องมีการ เช่น ไหว้วับรพบุรุษที่ห้องจือ จึงเป็นการแสดงความกตัญญูย่างไม่ขาดระยะ ส่วนลัทธิเต้าสอนในเรื่องธรรมชาติ การหาห่วงจือจึงต้องหาทำเลทางธรรมชาติที่เหมาะสม และสามารถเก็บถุงให้บุตรหลานมีโชคทางในอนาคต เมื่อชาวจีนได้รับคดิมหายานเข้าไว้จึงมีการจัดศพนิชขึ้น เพื่อชำระสังฆภัยและลงทินของดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ และสร้างกุศลกรรมให้แก่ดวงวิญญาณได้ประสบสุคติในปรโลก ดังจะเห็นได้จากความหมายของกงเต็ก คำว่า “กง” หมายถึง การกระทำในสิ่งที่ถูกต้องแทนดวงวิญญาณของผู้ถึงแก่กรรม อันจะเป็นผลให้เกิด “เต็ก” ซึ่งหมายถึง กุศลกรรมที่เกิดจากการกระทำดี ซึ่งจะส่งผลให้อำนาจของคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์คลบบันดาลให้ดวงวิญญาณบรรลุถึงความสุขอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่าระบบความเชื่อของชาวจีนเป็นระบบสังเคราะห์ หมายถึงการยอมรับระบบความเชื่อหลาด ๆ อย่างไว้ด้วยกันโดยนำมาร่วมกันก็เป็นรูปแบบเฉพาะของตน โดยการนำเอาค่านิยมของตนเองไปตีความหมายในการใช้ระบบความเชื่อเหล่านั้น ในการยอมรับระบบความเชื่อต่าง ๆ ก็เพื่อให้เกิดความสำเร็จทางวัตถุ เช่น ความสำเร็จในการการค้า ความร่ำรวย และเป็นการประกันความมั่นคงทางจิตใจ ซึ่งผลการศึกษาแสดงถึงความคิดเห็นของ ลิขิต ชีรเวศิน (2521, หน้า 26-30) ก่อรากว่า ระบบความเชื่อของชาวจีนมีลักษณะเป็นแบบสังเคราะห์ (Synthesization) หมายถึง การยอมรับระบบความเชื่อหลาด ๆ อย่างเข้าไว้ด้วยกัน เช่น วิญญาณนิยม พุทธศาสนาและหลักจริยธรรม โดยพุทธศาสนาของชาวจีนมุ่งหนักไปในทางลัทธิมหายาน จุดมุ่งหมายสำคัญที่ได้จากการนับถือศาสนาของชาวจีนมุ่งที่ความสำเร็จ เช่น ความสำเร็จในด้านการค้าและความร่ำรวย ส่วนคนไทยมุ่งเน้นทางด้านความสำเร็จทางจิตใจ เป็นต้น

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ว่า

ชาวจีนแม้จะออกพยพเข้ามาสู่ประเทศไทยด้วยความยากลำบาก แต่สิ่งสำคัญในวิถีชีวิตของชาวจีนโดยเฉพาะอย่างเช่นความเชื่อและพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ยังคงอยู่ ด้วยเหตุนี้ความเชื่อและพิธีกรรมดังกล่าวจึงได้ผสมผสานกับวัฒนธรรมของชาวไทยด้วย สำหรับชาวจีนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดชลบุรีได้ถือว่าเป็นการสืบสุกแต่ถือว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่ต่างหาก ชาวจีนเหล่านี้เมื่อเข้ามาอยู่ในจังหวัดชลบุรี ได้นำเอาพิธีกรรมและความเชื่อต่าง ๆ ของตนมาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย ทำให้เกิดรูปแบบของวัฒนธรรมผสมผสานแบบไทยจีนเกิดขึ้นเมื่อมีวัฒนธรรมจีนเข้ามามีได้หมายความว่าวัฒนธรรมไทยจะเกิดการสูญเสียไป เพราะวัฒนธรรมไทยก็มีความเข้มแข็งอยู่พสมควรในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่ ผ่านการพัฒนาและการสั่งสมทางวัฒนธรรมมาเป็นเวลานาน ส่งผลให้วัฒนธรรมจีนในฐานะผู้ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ จำเป็นที่จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยให้ได้ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภารา สิริไพบูล และอภิเชษฐ์ กาญจนดิษฐ์ (2550) พบว่า พื้นที่บริเวณคุ่มทะเลสาบสงขลาเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวจีนอพยพหรือจีนโพ้นทะเลมาตั้งแต่ก่อนสมัยรัตนโกสินทร์ โดยชาวจีนที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณนี้ได้ดำรงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมตามแบบอย่างบรรพบุรุษของตนเหมือนเมื่อครั้งอาศัยอยู่ในแผ่นดินจีน กระบวนการสร้างครอบครัวและสังคม การสะสมทุนและดำรงรักษาวัฒนธรรมความเป็นจีนได้ดำเนินไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อของผู้คนในท้องถิ่น ทั้งนี้คืนจีนยังต้องเผชิญกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของไทย ที่มุ่งเน้นการพัฒนาไปสู่ความเป็นสังคมทันสมัยส่งผลให้วัฒนธรรมของชาวจีนโพ้นทะเลปรับเปลี่ยนไปสู่วัฒนธรรมแบบผสมผสานระหว่างจีน-ไทย ซึ่งปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนในกลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีนซึ่งเกิดและเติบโตขึ้นมาท่ามกลางปัจจัยและเงื่อนไขของความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ พัชรา กิจปุรุมงคล (2547,หน้า 133) พบว่า คนจีนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครปฐม และด้วยเหตุที่วัฒนธรรมจีนอยู่ท่ามกลางกระแสของวัฒนธรรมไทยจึงเกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทย และมีการปรับปรุงวัฒนธรรมให้เข้ากับความจำเป็นใหม่ ๆ โดยไม่มีการขัดแย้งกัน และยังมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ กฤญา พินธร (2548) พบว่า ในระยะแรกที่ชาวจีนอพยพเข้ามาได้นำขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเข้ามาประพฤติปฏิบัติโดยทั่วไปในกลุ่ม ต่อมาจึงได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดำรงชีวิตบางประการเพื่อให้สามารถเข้ากับคนพื้นถิ่นได้ จนกระทั่งปัจจุบันคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดสุรินทร์มีแนวโน้มในการปฏิบัติตามธรรมเนียมจีนน้อยลง แต่จะนิยมปฏิบัติตามแบบคนไทยพื้นถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มลูกหลานจีนรุ่นใหม่

ผลการศึกษาเพื่อตอบวัดถูประสงค์ข้อที่ 3 สามารถอภิปรายได้ว่า
สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้พิธีกรรมศพของคนเจนอพยพที่เข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี
เกิดการเปลี่ยนแปลงและการผสมพื้นที่กับวัฒนธรรมไทยนั้นก็คือ

1. การแต่งงาน และลักษณะของครอบครัว

การแต่งงานกับคนไทยของชาวจีโนพยพ นำมาสู่การสร้างครอบครัวของกลุ่มชาวจีน
อพยพ ซึ่งในช่วงชีวิตของชาวจีนรุ่นแรก ๆ ยังคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสังคมแบบจีน
ตื้นเต้ม ไว้อย่างหนึ่งแน่น ในระยะต่อมาการดำเนินการสังคมและวัฒนธรรมแบบจีนในจังหวัดชลบุรี
ได้ดำเนินไปท่ามกลางการผสมพื้นที่กับวัฒนธรรมไทย ผ่านการแต่งงานกับคนไทยท้องถิ่น ปรากฏการณ์ที่
เกิดขึ้น ได้นำมาสู่การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกันเมื่อว่าส่วนใหญ่ผู้ชายชาวจีนนี้
ความต้องการให้เรียนรู้ในวัฒนธรรมจีนของตนมากกว่าที่จะเรียนรู้ในวัฒนธรรมไทย แต่อย่างไรก็ดี
ลักษณะดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดชลบุรี โดยบรรดา
ชาวจีนดังเริ่มนองหนึ่งข้อดีของการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทยโดยเฉพาะในชุมชนที่รุ่นบาลต่อต้าน
ชาวจีนและความเกลียดชังชาวจีน ได้ทิ้งความรุนแรงขึ้น นำมาสู่การแบ่งแยกความเป็นไทยและ
ความเป็นจีน คนจีนหลายคน ได้ใช้ช่องทางการแต่งงานกับคนไทยในการผสมพื้นที่กับชาวจีน
ความเป็นไทยให้เกิดขึ้น เมื่อว่าจะเป็นการกระทำเพื่อปรับตัวตามสถานการณ์ตาม ความเป็นจีนและ
ไทย ได้เกิดการผสมพื้นที่กับชาวจีนผ่านการแต่งงาน มีผลให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมและสังคมระหว่าง
กัน ได้เชิงบวก การรับและการถ่ายทอดวัฒนธรรมของกันและกันจนทำให้วัฒนธรรมของจีนแต่เดิม
บางส่วนได้รับการอนุรักษ์ไว้ บางส่วนสูญหายไป เพราะไม่มีการสืบทอดกันในครอบครัว บางส่วน
ถูกผสมพื้นที่กับวัฒนธรรมไทย อนึ่งแม้ในสมัยก่อนชาวไทยและชาวจีนบางกลุ่มจะมี
การถือเรื่องการแบ่งแยกเชื้อชาติแต่ปัจจุบันแทนจะไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติให้เห็น คนไทยรับเอา
วัฒนธรรมจีนไปปฏิบัติในหลาย ๆ เรื่องและชาวจีนก็เข่นกัน ลูกหลานชาวจีนโพนทะเลในจังหวัด
ชลบุรีเรียกตนเองว่า “ชาวไทยเชื้อสายจีน” ด้วยสำนึกรักเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยแต่ก็ยังคง
รักลักษณะบารุงบูรุษและยังรักษาประเพณีของตนไว้ซึ่งผลของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ
ดารารัตน์ เมตตาริกานนท์ (2532) พบว่า ทางด้านวัฒนธรรมของชาวจีนปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สืบทอด
เชื้อสายจีนรุ่นลูก หลาน และเหลน ที่เดินทางเข้ามาในสภาพแวดล้อมที่ต่างจากบารุงบูรุษและมี
การแต่งงานเข้ากับคนไทย พนักงานที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต ลักษณะของครอบครัวของชาวจีนในจังหวัดชลบุรี
การประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ที่เคยปฏิบัติในรุ่นของบารุงบูรุษมีการย่นย่อ และยังรับเอาวัฒนธรรม
ไทย และอื่น ๆ เข้ามาระยะหนึ่ง ปัจจุบันชาวจีนในจังหวัดชลบุรี

อย่างไรก็เดียวภาคของครอบครัวก็ถือว่าเป็นปัจจัยให้พิธีกรรมศพเกิดการเปลี่ยนแปลงและ
การผสมพื้นที่กับวัฒนธรรมจีนในอดีต ลักษณะของครอบครัวคนจีนหรือคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรี

เป็นครอบครัวแบบขยาย โดยทุกครอบครัวจะอยู่ร่วมกัน จะรับเอาญาติคนอื่น ๆ ไว้เป็นสมาชิกในบ้านช่วยกันทำมาหากิน การเคารพเชือฟังกันภายในครอบครัวจะถือฝ่ายชายที่มีอาชญากรรมสูงสุดเป็นหัวหน้าครอบครัว อันเป็นค่านิยมมาจากความเชื่อในเรื่องการเคารพความวิญญาณบรรพบุรุษ สังคมชาวจีนความเลื่อมล้ำทางสถานภาพระหว่างฝ่ายชายกับฝ่ายหญิงมีอยู่สูง โดยจะให้ความสำคัญกับฝ่ายชายมากกว่าฝ่ายหญิง เพราะถือว่าผู้ชายเป็นผู้ที่สามารถสืบทอดวงศ์ศรีภูมิได้ ขณะนั้นงานสิงโคลักษณะให้ลูกชายเป็นผู้ทำหรือเป็นหัวเรี่ยวหัวแรง ส่วนลูกหญิงเมื่อแต่งงานไปแล้วก็จะกลายเป็นคนนอกครอบครัวทันที อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าคนจีนสมัยก่อนจะนิยมซ่อนกับการมีครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกมาก ๆ อยู่ในครอบครัวเดียวกัน แต่ในปัจจุบันนี้ลักษณะหรือขนาดของครอบครัวก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป คนไทยเชื้อสายจีนรุ่นต่อ ๆ มาได้รับการศึกษามากขึ้น มีโอกาสได้รับรู้ข่าวสารหรือนโยบายของทางรัฐบาลมากขึ้น ทำให้ความคิดในเรื่องการสร้างครอบครัวของตนเองเป็นลักษณะครอบครัวเดียวและมีการคุยกันมากขึ้น แต่บางครอบครัวนี้มองจากหน้าที่การทำงานเป็นตัวบังคับให้ต้องไปทำงานยังพื้นที่ห่างไกลกับครอบครัวเดิม เมื่อครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีนรุ่นใหม่มีจำนวนสมาชิกที่น้อยลงทำให้ขนาดของครอบครัวมีขนาดเล็กลงไปด้วย ซึ่งขนาดของครอบครัวถือว่ามีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณีด้วย เช่นการจัดเตรียมงานมีมีการตายเกิดขึ้น ตามประเพณีจีนมีข้อปฏิบัติที่ค่อนข้างจะยุ่งยากและเป็นงานใหญ่พอสมควร จึงต้องแบ่งกำลังออกเป็นหลายฝ่าย เป็นการแบ่งงานกันทำ การจัดเตรียมในแต่ละพิธีก็ต้องมีผู้รักษาและนำให้กระทำการพิธีอย่างถูกต้อง ตามโบราณประเพณี เพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลและความเจริญรุ่งเรืองของลูกหลานต่อไปในภายภาคหน้า ซึ่งผลของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมยากรณ์ วงศ์บุญชัยนันท์ (2547) พบว่า การเสื่อมสภาพของระบบครอบครัวจีนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลทำให้ค่านิยมในการประกอบพิธีกรรมเต็กลดลง โน้มที่จะลดความสำคัญลง อันเป็นผลมาจากการสมกัดกันทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างจีนกับไทย เช่น มีการใช้โลงศพแบบไทยแทนการใช้โลงศพแบบจีน และมีการเผาศพแบบไทยแทนการฝังศพแบบจีนมากขึ้น และนั้นลักษณะ “ไตรโซติกูล (สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2556) นางนุช เจริญผล (สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2556) ณัฐกุมลนิช อุ่มพลาวนนท์ (สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2556) ก็มีความเห็นว่า ครอบครัวของคนไทยเชื้อสายจีนปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นครอบครัวใหญ่เหมือนในสมัยก่อนถ้าจะให้จัดงานศพเป็นแบบดั้งเดิมนั้นคงยาก เพราะคนน้อยทำให้การจัดการยุ่งยากลำบาก จึงเลือกที่จะจัดพิธีกรรมศพแบบไทยสะดวกกว่า

นอกจากนี้จากการที่คนเจ็นในรุ่นแรก ๆ ให้ความสำคัญกับพิธีกรรมสภาพของคนในครอบครัวมาก เพราะเชื่อว่าถ้าทำดีกับคนตายแล้วคนตายจะช่วยดูแล และตอบแทนลูกหลานให้มีศรัทธาจริงรุ่งเรืองและดียิ่งขึ้น และยังเป็นการแสดงถึงความกตัญญูของลูกที่มีต่อแม่ ดังนั้นคนเจ็นจึงนิยมทำพิธีกรรมตามความเชื่อแบบเจ็น โดยการนำเศษของบรรพบุรุษไว้ฝังในทำเลที่ดีหรือห่วงซึ่งนั่นเอง ดังที่ จงจิต กlostอมสิงห์ (2546) กล่าวว่า เอกลักษณ์ความเป็นเจ็นในพิธีกรรมในรอบชีวิตทั้ง 5 พิธี คือ พิธีออกเดือน พิธีผ่านช่วงอายุ พิธีเต่งงาน พิธีแซยิด พิธีการตาย มีรูปแบบและความหมายในการปฏิบัติของคนเจ็น 3 รุ่นแตกต่างกัน คนเจ็นในรุ่นที่หนึ่งมีการปฏิบัติกันครบถ้วน แต่คนเจ็นในรุ่นที่สองและรุ่นที่สามมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของบางพิธีเพื่อความสะดวกและให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ โดยในบางพิธีปฏิบัติไปโดยไม่ทราบความหมายที่แท้จริง ส่งผลให้ระบบความคิดความเชื่อไม่ได้รับการถ่ายทอด ดังนั้นในบางกรอบครัวจึงมีการปฏิบัติตามพิธีกรรมน้อยลง โดยเฉพาะครอบครัวเดียว ปัจจุบันแนวความคิดเริ่มเปลี่ยนไปการจัดพิธีกรรมสภาพของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรี มีการเผาเศษบรรพบุรุษแทนการฝังศพ สาเหตุที่มีการเผาเศษบรรพบุรุษแทนการฝังศพและทำห่วงซึ่งเนื่องจากที่ดินมีราคาแพง คนที่มีฐานะไม่ดีไม่สามารถซื้อที่ดินสำหรับสร้างห่วงซึ่งให้บรรพบุรุษได้ จึงนิยมเผาเศษแทนการฝัง บางกรอบครัวจัดพิธีกรรมสภาพและพิธีกงเต็กแบบเจ็นแต่เผาเศษบรรพบุรุษแทนการฝังศพ ซึ่งเป็นการปรับปรุงและผสมผสานให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย เพราะการเผาเศษหรือการจัดพิธีกรรมสภาพแบบไทยเสียค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก และพิธีกรรมไม่มีความ слับซับซ้อนมากมายนักซึ่งลดลงของการศึกษาสอนคล้องกับงานวิจัยของประภาศิริ ศรีกมนร (2547, หน้า 61) ที่พบว่า วัฒนธรรมและประเพณีส่วนหนึ่งของชาวจีนในเขตชั้นมวยได้รับการผสมกลมกลืนหรือลดความเคร่งครัดลงมากเมื่อเทียบกับในอดีต เนื่องจากความเร่งรัดทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนสภาพของครอบครัวที่อยู่แยกบ้านจากกัน มีผลทำให้ไม่อาจมาร่วมปฏิบัติตามประเพณีได้ทุกครั้ง นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพิทย์ เกิดทรัพย์ (2540) พบว่า ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของพิธีสภาพของชาวจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบพิธีอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นแบบไทย คือ การใช้โลงไทยไม่ทำกงเต็ก และมีการลดขั้นตอนในการปฏิบัติในพิธีอีกด้วย ในอดีตปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือเรื่องของการเมือง แต่ในปัจจุบันคือปัจจัยค้านเศรษฐกิจ

2. ศาสนาและความเชื่อ

ในอดีต ชาวจีนอพยพที่เข้ามาตั้งหลักแหล่งในประเทศไทย เป็นชาวจีนที่อพยพมาจากทางใต้และตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศจีน อาจกล่าวได้ว่าชาวจีนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและมีการศึกษาน้อย ฉะนั้นวัฒนธรรมที่ติดตัวชาวจีนเหล่านี้เข้ามาจึงเป็นวัฒนธรรมของสังคมเกษตรกรรมที่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะความเชื่อต่าง ๆ และ

การรวมกลุ่มเพื่อปกป้องผลประโยชน์ ชาวจีนที่อยู่พำนักระยะหนึ่งมีความคุ้นเคยกับการร่วมกิจกรรมในลักษณะของการให้ความช่วยเหลือและการพึ่งพาอาศัยกันและกันภายในชุมชนของตนเองมาตั้งแต่ประเทศจีน เมื่อมาอยู่ในประเทศไทยก็คงวัฒนธรรมนี้อยู่ พื้นฐานความเชื่อของชาวจีนเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกับชาวไทยเนื่องจากเป็นสังคมเกษตรกรรมเหมือนกัน ลักษณะความเชื่อของชาวจีน มีส่วนเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมอย่างแยกไม่ออกร ชาวจีนบูชาบรรพบุรุษด้วยเครื่องสังเวย เช่นเดียวกับการบูชาเทพเจ้าต่าง ๆ ชาวจีนที่อยู่พำนักระยะหนึ่งในประเทศไทยได้นำความเชื่อทางศาสนาของจีนเข้ามาด้วย ระเบียบการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของไทยและจีนมีความแตกต่างกัน ซึ่งพื้นฐานความเชื่อของจีนมีการพสมพسانระหว่างลักษณะจีน ลักษณะเต่า พุทธศาสนาพะยาน การนับถือเทพเจ้า แต่ด้วยเหตุที่มีพื้นฐานความเชื่อทางพุทธศาสนาเหมือนกันเมื่อเวลาจะต่างนิกายก็ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ชาวจีนในประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามระบบความเชื่อดังเดิมที่ติดตัวมาจากการเชื่อที่รับมาจากสังคมไทยนำมาปฏิบัติพสมพسان ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนั้นชาวจีนที่อยู่พำนักระยะหนึ่งด้วยความเชื่อในจังหวัดชลบุรีเป็นกลุ่มทางชาติพันธุ์กลุ่มนี้ แล้วมีฐานะทางสังคมเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยชนกลุ่มน้อย คือ กลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยประเทศหนึ่ง แต่มิใช่ชาติพันธุ์เดียวกันกับสมาชิกส่วนใหญ่ของสังคม และมิใช่ชาติพันธุ์ที่มีอำนาจทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมในประเทศนั้น ส่วนชนกลุ่มนี้ใหญ่ คือ กลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ของประเทศไทย เมื่อวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยเข้ามาอยู่ท่ามกลางกระแสแสวงหารของชนกลุ่นใหญ่ของประเทศไทย มีความเป็นไปได้ว่าอาจเกิดการขัดกันทางวัฒนธรรม นั่นหมายความว่าวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยไม่สามารถพสมพسانเข้ากับวัฒนธรรมของชนกลุ่นใหญ่หรือวัฒนธรรมดังเดิมได้ เช่น กรณีของชาวจีนในประเทศไทยแล้วเช่นที่ส่วนใหญ่นับถือลักษณะเต่า ลักษณะจีน และพุทธศาสนาแบบพะยาน ส่วนชาวพื้นเมืองนั้นนับถือศาสนาอิสลาม ด้วยเหตุนี้การพสมพسانทางวัฒนธรรมของทั้งสองจีนเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากเนื่องจากศาสนาเกิดจากความเชื่อ ซึ่งความเชื่อทางศาสนามีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ พัฒนาการของวัฒนธรรม และวิถีชีวิตร่องรอยนุ่ยเป็นอย่างมาก ความเชื่อเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เพราะวัฒนธรรมคือความรู้ ความเชื่อ และวิถีในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งมุ่ยได้มีส่วนร่วมในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม และได้มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง วิถีการดำเนินชีวิตนั้น เป็นต้นว่า การทำงาน การประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

ในทางกลับกันวัฒนธรรมจีนสามารถพสมพسانกับวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมดังเดิมได้เป็นอย่างดีในบางครั้ง ไม่อาจแยกได้ว่าวัฒนธรรมเหล่านี้นั้นวัฒนธรรมใดเป็นวัฒนธรรมของไทยหรือของจีน ดังนั้นความเชื่อและศาสนาจีนเป็นปัจจัยที่สำคัญตัวหนึ่งที่สามารถทำให้เกิด

ความดีแห่งทางวัฒนธรรม หรือทำให้เกิดการพัฒนา หรือความกลมกลืนทางวัฒนธรรม ระหว่างกลุ่มชนได้ สิ่งที่ทำให้วัฒนธรรมหรือการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของจินสามารถ เข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย อาจมาจากความเชื่อทางศาสนาของหั้งสองกู้มที่มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ คนไทยและคนจีนส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาหลัก แต่เป็นการนับถือ ศาสนาพุทธพสมพานไปกับการนับถือพ่อsigma เทวตา วิญญาณ ลักษณะเดียว งี้ หรือสิ่งหนึ่งอื่นๆ ตามพิธีกรรม ต่างๆ หรือที่เรียกว่าลักษณะนิยม ดังที่จัดภัย บุรุษพัฒน์ (2517, หน้า 58) กล่าวว่า ความเชื่อถือ ของคนไทยกับคนจีนมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจจะมีความสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของพระพุทธศาสนา เมื่อเป็นเช่นนี้ชาวจีนจึงไม่มีความลำบากใจเด้อย่างใดในการเข้ามาร่วมในสังคมไทยหรือประกอบ ตามพิธีกรรมแบบไทย

จากรูปแบบทางวัฒนธรรมของจีนที่ได้เข้ามาพัฒนาและรูปแบบทางวัฒนธรรมของ ไทยตลอดช่วงระยะเวลาบุคคลหนึ่งนี้ แสดงให้เห็นถึงความผูกพันที่คนจีนมีต่อผืนแผ่นดินไทย ตลอดมา โดยวัฒนธรรมที่แสดงออกส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบของพิธีกรรมที่แสดงถึงคติ ความเชื่อของชาวจีนที่อพยพเข้ามายู่ในประเทศไทย ซึ่งเมื่อพากษาอยพมาแล้วพากษา ก็ยังคง ปฏิบัติตามขนธรรมเนียมจีนที่เคยมีมาแต่เดิม หั้งนี้ก็เพื่อสร้างความสามาถใจให้กับตนเอง หากจะ ให้เปลี่ยนแบบแผนการปฏิบัติอีกต่อไป กระทันหันก็คงจะเป็นสิ่งที่น่าลำบากใจยิ่งนัก และเชื่อแน่ว่า พากษา ก็คงจะไม่กระทำอีกต่อไปนั้นเป็นแน่ เพราะการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการทำลายจิตวิญญาณ และด้วยดุลของความเป็นจีนที่ส่งผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจของชาวจีนเป็นอย่างมาก ดังนั้น ในช่วงแรกรูปแบบการดำเนินวงจรชีวิตของชาวจีนจึงยังคงเป็นแบบเดิมอยู่ ต่อมาก็ ได้มี การเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ความคิดความเชื่อของไทยมากขึ้น ทำให้พากษาเกิด การซึมซับชุดของคติความเชื่อของคนไทยเข้าไปด้วย โดยคติความเชื่อนี้มีการแทรกซึมลงไปใน จิตใจของชาวจีนผ่านทางการปฏิบัติตัวของคนไทยที่ทำให้คนจีนได้เห็นอยู่เป็นประจำ จนคนจีนเกิด ความคุ้นชินกับสิ่งที่คนไทยปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติตามความคิดความเชื่อของคนไทยนี้ก็ไม่ใช่เรื่องที่ ผิดหรือบ้าป่าแต่อย่างใด เพราะวิถีปฏิบัติตามประเพณีทุกอย่างล้วนสืบความไปในทางที่ดีงามทั้งสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจึงทำให้ชาวจีนเกิดการยอมรับวัฒนธรรมไทยให้เข้ามายึดบทบาทควบคู่กับ วัฒนธรรมจีนในวิถีชีวิตของตนเอง จากการสัมภาษณ์ระพีพงศ์ โรมน์สัตตวรัตน์ (สัมภาษณ์, 28 พฤษภาคม 2556) วินิ ดีบุญชัยสายสุข ศิลปามุหะ (สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2556) สุขใจ เนื่องจากนี้ (สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2556) จริยาเอี่ยมกิจญ์ โภ (สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2556) พาศินี เอี่ยมกิจญ์ (สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม) ชาวไทยเชื่อสายจีนในจังหวัดชลบุรี ต่างให้ความเห็น ตรงกันว่าในปัจจุบันขนธรรมเนียม ประเพณี และความเชื่อแบบจีนได้แปรเปลี่ยนและพัฒนา ไปตามยุคสมัยและกาลเวลา ชาวไทยเชื่อสายจีนต่างกับครรภาระและเคราะพในเทพเจ้า เช่น และ

พระโพธิสัตว์ของจีนพร้อม ๆ กับศรัทธาในพระองค์และพระพุทธศาสนาแบบธรรมชาติของไทย พิธีกรรมและประเพณีจีนบางอย่างได้ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เช่น พิธีกรรมศพ เป็นต้น บางพิธี มีพิธีกรรมแบบจีน โดยการตั้งศพทำกงเต็กและนิมนต์พระเจ้ามาสวดสลับกับพระองค์ แต่การทำพิธีกรรมแบบไทยชี้่งผลของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพิน เรืองแจ้ง (2552, หน้า 127) พบว่า คนไทยเชื้อสายจีนในเขตเทศบาลพังโคน มีการถือปฏิบัติตามความเชื่อในพิธีกรรมดังเดิมที่ได้รับสืบทอดมาจากการบรรพบุรุษ แต่ในขณะเดียวกันก็ทำบุญตักบาตรไปด้วยหรือแม้แต่ในพิธีแต่งงานของชาวจีน บางครั้งก็จะมีพิธีสงฆ์ในตอนเข้าเจ้าไปพสมด้วย ชาวจีนส่วนใหญ่ไม่เคยคิดว่า ความเชื่อเหล่านี้จะมีความขัดแย้งกัน แต่คิดว่าความเชื่อเหล่านี้สนับสนุนให้ทำความดี มีความกตัญญูต่อบรพบุรุษ

3. การศึกษา

เมื่อปี พ.ศ. 2463 หรือหลังกว่านั้นเล็กน้อยได้มีการเปิดโรงเรียนจีน เพื่อสอนลูกหลานจีนขึ้นหลายแห่ง จึงทำให้เกิดความผูกพันกับประเทศไทยแม่มากยิ่งขึ้น แต่หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ไทยเริ่มกำหนดจำนวนผู้อพยพเข้าจากเมืองจีนน้อยลง กำหนดระเบียบและออกกฎหมายควบคุมโรงเรียนจีนให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ก่อนหน้านั้นรัฐบาลไทยไม่มีนโยบายที่แน่ชัดเกี่ยวกับชาวต่างชาติรวมทั้งชาวจีนในเกือบทุกด้าน โดยกาลังของชาวต่างด้าวจึงไม่ถูกปิดกั้น ในเกือบทุกด้าน เช่น กิจกรรมทางการเมืองและการเมือง ความพยาบาลจะรักษาเอกลักษณ์แบบจีนกับการกล่าวไทยจึงถูกยกเว้นทางการเมืองที่แต่ละคนจะทำได้ตามความพอใจ บางครอบครัวเกรงกลัวว่าลูกชายจะต้องไปลุกเกณฑ์ทหารก็ให้ใช้สัญชาติจีน ยอมเสียค่าภาษีคนต่างด้าว และในช่วงที่มีการเริ่มใช้พระราชบัญญัตินามสกุล ลูกหลานจีนที่ไม่คิดกลับไปประเทศไทยจึงอีกแล้วก็เปลี่ยนนามสกุลเป็นไทยแท้ไปเลยก็มีจำนวนมาก ซึ่งเป็นการสะท烁ว่าการขอเปลี่ยนนามสกุลในยุคหลัง ๆ มา นอกจากนี้ความผูกพันของคนจีนอยู่กับประเทศไทยยังมีอยู่มาก ความรู้สึกเป็นจีนจึงรุนแรง สามารถแสดงออกได้มาก การติดต่อสัมพันธ์ตลอดจนส่งเงินกับไปแผ่นดินใหญ่ทำให้ง่าย บางคนยังคิดกลับไปเรียนหนังสือที่แผ่นดินใหญ่ หรือวางแผนที่จะขอหญิงสาวจากเมืองจีนมาเป็นลูกสะใภ้ ความสัมพันธ์กับประเทศไทยมีความแน่นหนา ทำให้ความใกล้ชิดทางวัฒนธรรม และการรักษาภูมิปัญญาแบบทางวัฒนธรรมเป็นไปอย่างเหนี่ยวแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนจีนที่เปิดสอนในหมู่ลูกหลานจีน เป็นการตอบข้อความรู้สึกทางเชื้อชาติอย่างมาก แต่เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศไทยเปลี่ยนระบบการปกครองไปสู่ระบบคอมมิวนิสต์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับไทยถูกตัดขาด นโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงของไทยมีผลทำให้การติดต่อระหว่างชาวจีนในประเทศไทยกับแผ่นดินใหญ่มีข้อจำกัดมาก ความผูกพันในช่วงนี้จึงลดลงพร้อม ๆ กับการไม่ยอมรับของฝ่ายโลกเสรีที่สร้างภาพความน่าหวาดกลัวและสะพรึงกลัวระบบคอมมิวนิสต์

ทำให้ครอบครัวจินหลายครอบครัวเปลี่ยนใจไม่คิดจะกลับไปสู่เมืองแม่อีก

โครงสร้างของครอบครัวจินแบบดั้งเดิมสามารถปิดกั้นการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่จะมีอิทธิพลต่อครอบครัวได้เป็นอย่างดี เพราะค่านิยมแบบบ้านค่อนข้างจะแข็งขึ้นต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นเรื่องสามีเป็นใหญ่ในบ้าน การสืบสายสกุลทางค้านผู้ชาย การแต่งงานของหญิงต้องเข้าไปสู่ครอบครัวของฝ่ายชาย การแบ่งอาชูโส และถืออาชูโสในครอบครัวแบบสืบทุกคนมีส่วนร่วมแต่ไม่มีสิทธิ์ในการจัดการทรัพย์สินนอกจากพ่อ การใช้แรงงานภายในครอบครัวหรือการจ้างแรงงานในหมู่คนจีนด้วยกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวเชื่อมความสำนึกร่วมส่วนหนึ่งของครอบครัวจิน อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงภายในครอบครัวก็มีขึ้นเมื่อลูกหลานเจนที่โตขึ้นในสังคมไทยนั้น ได้มีการติดต่อสัมพันธ์กับคนไทย และสิ่งแวดล้อมตลอดจนวิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าไป

การศึกษาของลูกหลานในโรงเรียนไทยกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยของที่เป็นผลมาจากการก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไปสู่วัฒนธรรมที่เป็นสากลมากขึ้น ทำให้การผสมผสานของลูกหลานเจนในบุคลังภาษาเป็นไทยง่ายและเร็วขึ้น ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ชาวจีนนิยมส่งลูกหลานไปเข้าโรงเรียนจีนเพื่อเรียนภาษาจีน อย่างไรก็ได้ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวเร่งการผสมผสานให้ลูกหลานเจนกลายเป็นไทยมากขึ้น คือ ระบบการศึกษาอย่างเป็นทางการของไทย ในอดีตรัฐบาลไทยได้มีนโยบายส่งเสริมการศึกษาไทยอย่างจริงจัง ในขณะเดียวกันก็มีนโยบายควบคุมโรงเรียนจีน โดยพิจารณาว่าโรงเรียนจีนเป็นเสมือนสถาบันแห่งการรักษาวัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นเครื่องกีดขวางการที่จะให้ชาวจีนเข้าสู่สังคมไทยและรู้สึกว่าตนเองเป็นคนไทยซึ่งควรจะปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทย ๆ เมื่อมีน้อยอย่างชาวจีนอพยพในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นที่ถูกให้มีการผสมกลมกลืนเข้าสู่สังคมไทยอย่างราบรื่นด้วยเหตุที่ไม่มีโรงเรียนจีนเป็นเครื่องหนีนิยารังทางสังคม ลูกจีนที่เกิดในไทยจะได้รับสัญชาติไทยโดยคำนิยม ล้วนมากจะได้รับสิทธิ์เหมือนคนไทยคือต้องเข้าโรงเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ การเข้าสู่การศึกษาภาคบังคับหรือระบบโรงเรียนเป็นการขยายความสัมพันธ์ออกจากแวดวงครอบครัวจีนของตนเอง การได้ดูแลลูกหลานให้เข้าสู่ระบบโรงเรียนเป็นการได้รีบูตวัฒนธรรมและแบบแผนการดำเนินชีวิตแบบไทยจากหนังสือบทเรียน จากเพื่อนในโรงเรียน และจากเพื่อนบ้านด้วยการผสมผสานทางวัฒนธรรมก็คือขึ้นเป็นประเด็นในโรงเรียน ระบบการศึกษาแบบไทยทำให้เรียนหันเหลกจีนสัญชาติไทยไปจากแบบแผนทางวัฒนธรรมจีน ไม่มากก็น้อย จะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยทำให้ลูกหลานเจนเป็นไทยได้เร็วขึ้น หรือจะทำให้ลูกหลานเจนคงมีความเป็นจีนอยู่ต่อไป ซึ่งผลของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ สุขสำราญ (2530, หน้า 43) พบว่า การถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนไปสู่บุตรหลานครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญมากที่สุด แต่เยาวชนเจนมีชีวิตอยู่ในบ้านด้วยเวลาที่จำกัด

เพราweiseาส่วนໃຫຍ່ອູ້ທີ່ໂຮງເຮັນແລະກຸມໆເພື່ອໄທຢ ໃນປັຈຸບັນຫາວິຈິນ່ານໃໝ່ທີ່ເກີດໃນປະເທດໄທຢແລະນີກາຮັກແບນໄທຢມີແນວໂນ້ມວ່າຈະມີຄວາມເຂົ້ອທາງຄາສາພຸທະແບນເຄຣວາທານາກວ່າງຈີ່ເຕົ້າ ແລະພຸທະນາຍານ ແລະຄົນຈິນທີ່ມີກາຮັກມີແນວໂນ້ມຈະສົມກລົມກື່ນກັບວັນທະນາໄທຢສູງ ນາກຈົນໄມ່ນິຍມປົງປັດຕິຕາມເທິກາລົມສ້າງ ຈາ

ອຍ່າງໄຣກີ້ດີ່າວໄທເຂົ້ອສາຍຈິນໃນຈັງຫວັດຫລຸບຸຮີແມ້ຈະມີກາຮັກປົງປັດຕິຕາມພົມຄຳຍົກລົງ ກັບທີ່ເຄຍປົງປັດຕິກັນມາດັ່ງແຕ່ອົດີຕ ແຕ່ຄວາມໄມ່ເຂົ້າໃຈໃນປະເພີຍອ່າງດ່ອງແກ້ ອົກທັ້ງພົກຮະທນຈາກ ຄວາມເຈົ້າທາງດ້ານເທິກໂນໂລຢີ ຄວາມເປັນສັນຍ່ໃໝ່ ອົກທັ້ງຄວາມໄມ່ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມເປັນຈິນເໜືອນ ຫາວຈິນ່ານເກົ່າ ເພຣະມີຄວາມເປັນໄທຢເຂົ້າມາພົມພສານນາກ ຍ່ອມທຳໄຫ້ຮູບແບນກາຮັກຂັງຈານ ຂອງເຊັ່ນ ໄທວ່າ ຮ່ວມທັ້ງພົມຄຳໃນກາຮັກປົງປັດແປຣເປີ່ຍນໄປບ້າງ ຊຶ່ງພົດອອກກາຮັກສອດຄຳລົ້ອງກັນຈານວິຊຍ ຂອງ ພັນ ບຸລູຢັປົມກົກ (2537, ມັນ 69) ພບວ່າ ແມ່ປະເພີຍກົງເຕັກຈະມີຄວາມເປີ່ຍນແປລົງໄປແຕ່ຍັງຄົງມີ ກາຮັກປະກອບພົມຄຳນີ້ ທັ້ງທີ່ປັຈຸບັນຫາວິທີເຂົ້ອສາຍຈິນຈະໄມ່ມີຄວາມຮູ້ເກີຍກັນຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງ ພົມຄຳນີ້ ຮ່ວມໄປຢືນໄມ່ມີຄວາມຮູ້ເກີຍກັນພົມຄຳນີ້ເລີຍ ແຕ່ກີ່ຍັງຄົງມີກາຮັກປົງປັດຍູ້ ແລະຈາກ ກາຮັກສັນກາຍັ້ນສົມປອງ ແຜ່ຕີ (ສັນກາຍັ້ນ, 15 ພຸດສິກິາຍັນ 2556) ໄດ້ເລົາໄຫ້ພົງວ່າ ຕອນທີ່ເຕີ່ກັນແມ່ເສີ ຕົນເອງກີ້ໄມ່ຄ່ອຍຮູ້ບັນດອນແລະກາຮັກທຳພົມຄຳພະເທົ່າໄຫ່ແລະແຕ່ລະສົ່ງແຕ່ລະອ່າງທີ່ທຳເຈົ້າພົມຄຳຈະ ເປັນຜູ້ສັ່ງໃຫ້ທຳເຊັ່ນ ດ້ວຍເບີນກະບາຍເປົ້າອົ້າທີ່ຜູ້ຕາຍໃສ່ໃຫ້ໜົມດຸກໃນ ຢ້ອກາຮວາງສົມພິໄຫ້ຍູ້ ກົ່ງກາງໂລງກີ້ໄມ່ຮູ້ຮອກວ່າມີຄວາມໝາຍໝາຍວ່າຍ່າງໄຣຮູ້ແຕ່ວ່າເຂົາໃຫ້ທຳກີ້ທຳຕາມ ແລະອັກຮັນນັຍ ຖອງອູ້ໄຣ ຄຳຫາສູ່ ເຈນຈິຣວັດນາ ດນາຣຕົນ ໄກຣ ໂໂດຕິກຸດ ປອງນັງ ດີບຸລູຫັ້ນ (ສັນກາຍັ້ນ, 5 ພຸດສິກິາຍັນ 2556) ຜົງປົງ ສີຄາສຸມທຸຮ໌ ດນາກຮ ເຈົ້າຄຸມ (ສັນກາຍັ້ນ, 6 ພຸດສິກິາຍັນ 2556) ກີ້ກຳລ່າວເຊັ່ນກັນວ່າ ຕອນພົມຄຳຮັກ ສົມພອງອາກົກີ້ໄມ່ຮູ້ຮອກວ່າແຕ່ລະບັນດອນມີຄວາມໝາຍວ່າອະໄໄຮ ຮູ້ແຕ່ວ່າເຂົາທຳກັນອ່າງນີ້ ອ່າງໄຣກີ້ ຕາມໄນ່ວ່າຈະຮູ້ຄວາມໝາຍຫຼືໄມ່ຮູ້ຄວາມໝາຍໃນສິ່ງທີ່ປົງປັດ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຫັນຍູ້ຄູ່ກັບຄວາມເຂົ້ອຂອງຄົນ ກົກລົງ ດວງວິຫຼຸງໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ທີ່ຜູ້ເປັນບຸຕຽບຫລານຫວັງວ່າດວງວິຫຼຸງໝາຍຂອງບຽບນຸ່ມຮູ່ຈະ ໄນໄດ້ຮັບຄວາມລຳນາກແລະ ໄດ້ໄປຢູ່ໃນກົມໆທີ່ທຸກຄົນໄຟ່າ ນັ້ນກີ້ກົມໆແດນສູງວັດ ດັ່ງນັ້ນສິ່ງຂອງ ປະຊິມຮູ້ທັ້ງຫລາຍທີ່ບຸຕຽບຫລານຫຼືໄປເພື່ອເຊັ່ນ ໄຫວ່າດວງວິຫຼຸງໝາຍ ຈຶ່ງມີທັ້ງຮັດເບັນຫຼື ຄອນໂຄມືເນີ່ມຂາດ ສູງ 7 ບັນ ແນກະຮັກທັ້ງບັດເຄຣດິຕ ແລະຂອງອື່ນ ຈາ ທີ່ເມື່ອບຽບນຸ່ມຮູ່ຈົວວັດລັບໄມ່ໄດ້ເສົາຍສຸຂ ເລີຍ ແຕ່ເມື່ອລ່ວງລັບໄປແລ້ວກັບຄາຍເປັນເສຍຮູ້ ເພຣະມີສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃໝ່ນາມາຍທີ່ລູກຫລານເພາໄປໄໝ ພວກເຂົາມີບ້ານໃຫຍ່ໂຕໂອ່າ ມີຮອຍນີ້ ມີຄົນຮັບໃຊ້ ໃນວ່າຜູ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວຈະໄດ້ຮັບຫຼືໄມ່ກີ້ຕາມ ກາຮັກປົງປັດໃນພົມຄຳດັ່ງກ່າວທີ່ແກ້ກີ້ແພັງໄວ້ດ້ວຍກາຮັກແສດງອອກລົ້ງຄວາມກົດໝູ້ຮູ້ຄົມຂອງຫາວິທີເຂົ້ອສາຍ ຈິນທີ່ໄມ່ລື່ມບຽບນຸ່ມຮູ່ຈົວວັດ

นอกจากนั้นเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการพสมพسانทางวัฒนธรรมขึ้นก็คือ การที่ประชาชนในแต่ละวัฒนธรรมพากยามหลีกเลี่ยงการประทับตราความคิดความเชื่อ จึงได้รวมตัวคนของตนเองเข้าหากันเพื่อป้องกันความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้จากเหตุผลเรื่อง การซึมซับทางวัฒนธรรมที่เป็นธรรมชาติของมนุษย์อยู่แล้ว ชาวจีนก็เป็นชนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการเข้ามาเผยแพร่วัฒนธรรมของตนเองผ่านทางการปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป ในช่วงแรกที่มีการอพยพเข้ามา ชาวจีนก็ยังไม่ได้ผสมพسانวัฒนธรรมของตนเองเข้ากับวัฒนธรรมไทย เสียที่เดียว แต่ต่อมาเมื่อออยู่ไปได้สักระยะเวลาหนึ่งชาวจีนก็เกิดกระบวนการซึมซับเอวัฒนธรรมไทยเข้าไปปฏิบัติร่วมด้วย ทำให้ความเป็นจีนและความเป็นไทยถูกปฏิบัติและอธิบายร่วมกัน ซึ่งในลักษณะ เช่นนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความสามานฉันท์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้เป็นอย่างดี

เมื่อมีวัฒนธรรมจีนเข้ามามิได้หมายความว่าวัฒนธรรมไทยจะเกิดการสูญเสียไป เพราะวัฒนธรรมไทยก็มีความเข้มแข็งอยู่พsomควรในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่ โดยผ่านการพัฒนา และการสั่งสมทางวัฒนธรรมมาเป็นเวลานาน ส่งผลให้วัฒนธรรมจีนในฐานะผู้ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ จำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยให้ได้ เพื่อให้ตัวตนของความเป็นจีนนี้ที่ทางในสังคมไทยไม่สูญเสียไป เพราะถูกกลืนหรือถูกทำลายลงจากการประท แม้ว่าในบริบทที่ วัฒนธรรมจีนอยู่ในผืนแผ่นดินจีนเองจะมีความเข้มแข็งมาก แต่เมื่อเข้ามาอยู่ในบริบทของ วัฒนธรรมไทยแล้วทำให้วัฒนธรรมจีนต้องพยายามทำตัวเป็นมิตรกับไทย มิใช่การเขินหดใน หลักการของตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว มีการสร้างความยืดหยุ่นให้เกิดขึ้น ในขณะเดียวกันวัฒนธรรม ไทยก็มีการปรับตัวของตนเองเข้าหากับวัฒนธรรมจีนด้วยเช่นกัน เพื่อทำให้วัฒนธรรมทั้งสองสามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพิธีกรรมศพของชาวไทยเชื้อ สายจีนในจังหวัดคลุบเรืองแสดงให้เห็นว่าแม้จีนและไทยจะไม่ได้มีจุดกำเนิดทางวัฒนธรรมร่วมกันมา ก่อน แต่ในปัจจุบันชนชาติทั้งสองก็สามารถที่จะผนวกร่วมวัฒนธรรมของตนเองเข้าหากันได้ ค่อนข้างลงตัว โดยอาศัยคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งคือ การรู้จักประนีประนอม ยืดหยุ่น ลดอัตตาของตนเอง แล้วหันไปมองผู้อื่นให้มากขึ้น ซึ่งคุณสมบัติเช่นนี้ย่อมส่งผลให้การพสมพسان ทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นได้จำกัดมากขึ้น

อนึ่ง พิธีกรรมศพนับเป็นพิธีที่มีความสำคัญในการเตือนสติผู้ที่ยังมีชีวิตเป็นอย่างยิ่งแม้จะ เป็นงานที่บุคคลจำนวนไม่น้อยไม่ชอบด้วยคือว่าเป็นงานแห่งความทุกข์อันเกิดจากการพลัดพราก แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่สามารถปฏิเสธได้ทุกชีวิต ไม่อาจหลีกพ้นการไปร่วมในพิธีงานศพเมื่อจะถือว่า ไปตามหน้าที่แต่สามารถให้เกิดประโยชน์ได้ถ้าเข้าใจผลแห่งการกระทำย่อมเกิดความ เหตุปัจจัยแห่งการกระทำนั้น ๆ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นอาจจะสรุปได้ดังนี้

1. เป็นการแสดงความร่วมไว้อาลัย และแสดงความเสียใจ ได้ทำตามหน้าที่ที่คุณในสังคม พึงกระทำ ทำให้มีคุณภาพ
2. เป็นโอกาสให้ญาติพี่น้อง มิตรสหาย ได้ร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ตาย การให้ทานรักษาศีล ได้เจริญภวาน นิมนต์พระสาวดีบ้าง ภวนานบ้าง ย้อมได้บุญกุศลที่ตนก่อนและ อุทิศส่วนกุศลนั้นให้แก่ผู้ตาย
3. ญาติพี่น้อง มิตรสหาย ได้นำเพลิงตัญญกตเทาทิ塔ธรรม เมื่อทำน้ำผึ้งทำความดีแก่ตน ໄວ ล่วงลับไปแล้วย่อมมิได้นิ่งเฉย ได้ขวนขวยกระทำกิจที่ควรทำ มีความระลึกถึง และพยายามแสดง การตอบแทนแก่ผู้ตายเมื่อไม่สามารถกระทำด้วยประการอื่น เพราะล่วงลับไปแล้ว จึงกระทำโดย การประกอบบุญกุศลแล้วอุทิศส่วนกุศลนั้น แสดงความระลึกถึงและตอบแทนคุณ
4. ได้ประกาศคุณความดีหรืออุปการคุณของผู้ตายที่มีต่อผู้มีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะ ผู้เป็นเจ้าภาพให้เป็นที่ปรากฏ อันเป็นเหตุให้ระลึกถึงคุณความดีนี้ ๆ
5. ได้เข้าวัด ปีจุบันเป็นยุคที่คนเริ่มห่วงวัดห่วงศาสนานะ เพราะต้องดูแลรดนต่อสู้เพื่อ ความอยู่ดีในทางวัตถุ การเข้าวัดในคราวที่มีพิธีกรรมศพซึ่งคือว่าเข้าวัดในโอกาสอื่น เพราะสามารถ ดูความจริงของชีวิตได้ว่าในที่สุดของกิจกรรมแห่งการแสวงหาดินร่นทสรุปที่ได้คืออะไร
6. ได้ศึกษาศาสนาพิธี การสังเกตระเบียบพิธี ซึ่งแม้เป็นเพียงเปลือกของศาสนาแต่ มีผลช่วยให้คนเข้าถึงแก่นแท้ของศาสนาได้ และความรู้นี้ช่วยให้เตรียมการได้ถูกต้องเมื่อจำเป็น ต้องทำ
7. ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกับญาติผู้ตาย ร่วมทำบุญด้วย ช่วยเหลือเป็นธุระให้ด้วยความเห็น ใจและบริสุทธิ์ใจ
8. ได้ฟังพระสาวกอธิษฐาน แม้จะฟังไม่รู้เรื่องแต่ถ้าฟังด้วยความเคารพ มีสติกำหนดครู่ ย่อมได้ความสงบ บางวันนิยมสวัสดีแล้วช่วยให้ฟังรู้เรื่องขึ้นบ้างแต่บังไม่เข้าใจดีนัก บางวันจะปวด น้อยเปลี่ยนเป็นการแสดงธรรมะแทน ได้ประโยชน์มากได้ทั้งความรู้ได้ทั้งบุญ
9. ตั้งจิตให้เป็นกุศล ผู้ที่มาร่วมในพิธีจิตจะสงบโดยอัตโนมัติ เพราะสิ่งแวดล้อมจะช่วย บังคับให้จิตรวมตัวสงบลง อาจจะทำให้กด ละ ปล่อยวางได้
10. ได้ทำประโยชน์ช่วยอาสาตามความพร้อม ในงานงานญาติพี่น้องมีน้อยหรือ บางครอบครัวไม่รู้เรื่องการจัดพิธีกรรมไปช่วยเขาแบ่งเบาภาระ ได้
11. ไม่ประมาทในชีวิต เป็นคนระมัดระวังในตนเองทุก ๆ เรื่อง นำสพมาเป็นอารมณ์ ประภากถึงตนเองว่าจะต้องเป็นเช่นนี้ จะหนีความเป็นเช่นนี้ไม่ได้
12. ฉลาดในการใช้ชีวิต การนั่งฟังพระสาวดีบ้างย้อนคุณดูดู คืนหาความผิดพลาด พิจารณาถึงสิ่งดีที่จะกระทำ พัฒนาชีวิต ปรับปรุงแก้ไข ทำชีวิตให้มีคุณค่าขึ้น

13. เตรียมใจก่อนตากด้วยการเร่งจัดระบบชีวิตใหม่ศิลธรรมนำชีวิต สร้างสมบูรณ์เจริญ ความดีไว้ คุณงามความดีทั้งหลายเป็นสิ่งที่ไม่ตาย และยังเป็นเสนียิ่งไปสู่ภพภูมินหน้า

ทุกศาสนาย่อมนีพิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันตามหลักธรรมคำสั่งสอนสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของชนชาติที่นับถือแต่ส่วนหนึ่งมีความเห็นคล้ายกันคือผู้ที่ตายไปจะตายแต่ร่างกายเท่านั้นยังมีสิ่งหนึ่งที่ไม่ตายเรียกว่าวิญญาณบ้างเมื่อตายแล้วจะไปเกิดในอีกรูปหนึ่งเสวยสุขทุกชีวิตตามบุญนา垢ที่ได้กระทำไว้สถานที่อันเป็นบรมสุข คือ สรรษสถานที่ได้รับทุกชีวิตมาก่อนซึ่งตั้งอยู่ในศาสนามใหญ่ ๆ ทุกศาสนาย่อมมีมีการตายเกิดขึ้นผู้ที่อยู่หลังย่อมต้องประกอบพิธีกรรมตามศาสนาที่ตนนับถือเพื่อช่วยเหลือวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วให้ได้ไปสู่สุคติพิพิธ์ชีวิตอยู่เป็นสุขในโลกหน้าเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมานาน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การส่งเสริมให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมศพ หรือพิธีกรรมอื่น ๆ ของคนในห้องถินต่าง ๆ โดยมีการบันทึกไว้ทั้งในรูปแบบเสียง ลายลักษณ์อักษร รวมทั้งการบันทึกภาพในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพถ่ายวิดีโอบันทึกภาพนิ่ง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาและสืบค้นต่อไป

2. การจะนำผลจากการศึกษาความเชื่อและพิธีกรรมศพ หรือพิธีกรรมอื่น ๆ ไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจวิถีชีวิตของคนในห้องถิน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาสังคมในห้องถินของคนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาคติความเชื่อในพิธีกรรมต่าง ๆ ของคนไทยเชื้อสายจีนแต่ิวิ หรือคนไทยเชื้อสายจีนในกลุ่มนี้ ๆ ไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรมในรอบปีหรือรอบชีวิต

2. การศึกษาปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงและการผสมผสานทางวัฒนธรรมในการจัดพิธีกรรมต่าง ๆ ของคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของชุมชนจีนในแห่งต่าง ๆ มิได้หมายความว่าจะดำเนินไปตามครรลองเดียวกัน แม้ว่าชุมชนจีนแต่ละแห่งจะมีการติดต่อสัมพันธ์กันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่แตกต่างกัน ได้กำหนดเส้นทางการพัฒนาที่แตกต่างกันให้แก่ชุมชนเหล่านี้ ส่งผลให้เกิดแบบแผนทางวัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่างกัน

3. การศึกษาคติความเชื่อในพิธีกรรมต่าง ๆ ของคนจีนในปัจจุบันที่ได้เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยการเด้งงานกับคนไทย หรือได้เข้ามาทำงานในประเทศไทย ว่ามีความคิด

ความเชื่ออย่างไรต่อพิธีกรรมของคนไทยเชื้อสายจีนที่มีการปฏิบัติโดยมีรูปแบบและคติความเชื่อของไทยเข้าไปผสมผสาน

นหภารวิทยาลัยบูรพา
Burapha University